

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Τοιούτης λογῆς ἀπέρασε τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μὲ παιδευμὸν ἀπὸ τὸν θεὸν ὅλος ὁ τόπος τῆς Κεφαλληνίας μὲ πλάκωσιν πολλῶν ἀνθρώπων, ἀνδρῶν τε, λέγω, γυναικῶν καὶ παιδίων, καὶ ἀλόγων ζώων διαφόρων, μὲ ζημίαν καὶ χαλασμὸν πολλῶν ὑποστατικῶν καὶ χαϊμὸν πραγμάτων, ἀπερνῶντες ὅλοι στενοχωρημένα ὅλον ἐκεῖνον τὸν χειμῶνα, ὥστε ὅπου ἦλθεν ἢ ἀνοιξίς, κάμνοντες (sic) πάντα σεισμόν, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνοιξίν, ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον ἐμακροθύμησεν ὁ θεός, καὶ ἔπαυσεν τῆς μεγάλης του ἐκείνης καὶ φοβερᾶς ὀργῆς του.

Λέγουσιν ὅτι καράβιν ἀρμένιζε τὴν ὥραν ἐκείνην σιμὰ ᾿ς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ ἔκαμε ᾿ς τὴν θάλασσαν τρία φαλάγγια μὲ πολλὸν τιναγμὸν καὶ στριφογύρισιν, ὅπου ἐκινδύνευσε νὰ χαθῆ, καὶ ἐγνώρισαν τότε πῶς νὰ ἔγεινε πολὺ κακὸν εἰς τὴν γῆν, καθὼς τὸ ἐδιηγήθησαν εἰς τὴν Ζάκυνθον, ὁπότεν ἔφθασαν ἐκεῖ.

F. 55b

Εἰς τὸ ὅποιον νησὶ τῆς Ζακύνθου ἔκανεν καὶ ἐκεῖ, ἀμμ' ὄχι ὡσὰν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ Ἰθάκην. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰ νησόπουλα τῶν Στροφάδων ἔκαμε, καὶ ἐρράγισεν ὁ πύργος τοῦ μοναστηρίου καὶ τῆς ἐκκλησίας, ὅπου ἐχρειάσθη βοήθειαν ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν μας καὶ ἔστοντας νὰ ἔλθῃ ᾿ς τὴν Ζάκυνθον ὁ ἐκλαμπρότατος καὶ ἐξοχώτατος αὐθέντης Ἰωάννης Καπέλος, ὅπου ἦτον στελμένος ἰγκουῖζιτῶρος, σύντυχος καὶ ἀβογαδῶρος εἰς τὸ Λεβάντε, ᾿ς τὰ τρία νησιά, Κορφοῦς, Κεφαλληνίαν καὶ Ζάκυνθον, εἰς τοὺς ἀγλθ', ἐτοῦτος ἐστάθη μπάϊλος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· τὸν ὅποιον οἱ πατέρες τῶν Στροφάδων ἐπαρακαλέσανε, καὶ ἔβαλεν ἄνθρωπον πιστὸν τῆς αὐθεντίας καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ Στροφάδια καὶ εἶδε τὰ ὅσα ἐχρειάζετον εἰς φτειάσιν τοῦ μοναστηρίου, παίρνοντές τα ἐγγράφως, διὰ νὰ δώσῃ εἶδησιν ὁ ἄνωθεν αὐθέντης τοῦ γαληνοτάτου πριγκίπου, τὴν ὁποίαν εἶδησιν ἐδόθη μου ἐμένα ἐπιτροπικῶς ὡς ἀδελφὸς καὶ μέτοχος τοῦ μοναστηρίου ἐτούτου.

F. 55a

Καὶ ἐδιάβηκα ᾿τὴν Βενετιαν εἰς τὸ ἐξοχώτατον Σενᾶτον καὶ ἐγύρευσα τὰ ὅσα ἦταν χρεῖαν (sic) ὡς ἐδίδετον ἢ εἶδησις· καὶ μοῦ ἔδωσεν ἢ αὐθεντία ξυλὶν καὶ σίδερα, ἦγουν πατερά, τάβλαις, μαδέρια, σιδηροδεσίσαις καὶ καρφία· καὶ τὰ ἦφερα τοῦ μοναστηρίου· τοῦ ὁποίου μοναστηρίου ἔχω ἕως ζωῆς μου εἰς πάκτον τὸ μετόχιον τῆς κυρίας τῆς Γοργοπάκης εἰς τὰ Παβιελάτα μὲ τὸ περιβόλιν καὶ μὲ ὅλα του τὰ ὑποστατικά, τοῦ ὁποίου μοναστηρίου ἄφησα, ἂν ἀποθάνω, ὅλα μου τὰ βιβλία καὶ ἱερὰ καθὼς τὰ ἔχω

γραμμένα ἐξ ἰδίας μου χειρὸς τῷ ,αχμγ΄, εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ὅποταν ἐμίσσευσα ἐκεῖθεν καὶ ἦλθα εἰς τὴν Βενετίαν, ὅπου ἐξημιώθηκα.

Τὰ ἄνωθεν ἔγραφα ἀπ' ὅσα ἐνθυμήθηκα περὶ τοῦ σεισμοῦ τούτου καὶ μερικὰ τῶν συμβεβηκότων μου πραγμάτων.

Ἐν Λουγδούνῳ τῶν Βαταβῶν, τῷ ,αχμη΄ μαρτίου α΄, κατὰ τὸ παλαιόν.

Émile Legrand (επιμ.), *Bibliothèque grecque vulgaire*, τ. 1, Maisonneuve et Cie, Παρίσι 1880, σ. 331-338.